

Voormalige Tweede VCL op gemeentelijke monumentenlijst

SEGBROEK - Het College van Burgemeester en Wethouders stelt voor achttien gebouwen uit de wederopbouwperiode 1945-1965 aan te wijzen als gemeentelijk monument. Op die manier blijft de cultuurhistorie uit die tijd bewaard. Een van die gebouwen is het voormalige Tweede VCL (Vrijzinnig Christelijk Lyceum) aan de Goudsbloemlaan, waar nu het Segbroek College is gevestigd.

Het trappenhuis van het Segbroek College.

De architect die in 1949 het Tweede VCL ontwierp was dr. J.J.P.Oud (1890-1963). Hij baseerde zijn ontwerp op de strakke vormen die gebruikelijk waren in de twintiger jaren van de vorige eeuw. Het munt uit door zorgvuldig ontworpen plattegronden en minutieus uitgewerkte details. Hij gaf bekende kunstenaars opdracht werken te scheppen ter verfraaiing van het gebouw. Oud ontwierp ook het Nederlands Congres Centrum en het BIM-gebouw aan de Wassenaarseweg. Het college wil gebouwen als het voormalige Tweede VCL de monumentenstatus toekennen om het te beschermen als cultureel erfgoed. Dat houdt in dat voor eventuele verbouwingen bepaalde regels gelden. De eigenaar van het pand kan gratis gebruik maken van de kennis van de adviseurs van de gemeentelijke afdeling Monumentenzorg. Rector Co Huisman heeft nog twee jaar aan het Tweede VCL lesgegeven,

voordat het fuseerde met het Hugo de Groot College tot het Segbroek College. Hij is een groot kenner van de geschiedenis van het gebouw en kan veel boeiende details duiden. Samen met locatieleider Ruud Grunden geeft hij een rondleiding door het gebouw, waar op dat moment achthonderd kinderen les krijgen: het derde leerjaar en de examenklassen van het VMBO; de rest van de school is gehuisvest aan de Klaverstraat.

"Dit gebouw is karakteristiek voor de wederopbouw van Den Haag na de Tweede Wereldoorlog. Er zitten heel wat architectonische hoogstandjes in, in het bijzonder de trappenhuis en de zogeheten rotonde achter in de school. Dat is de enige ronde vorm in het gebouw, verder is alles recht." Speciale bescherming genoot de school altijd al. "Als we iets wilden veranderen, waren de kleuren strikt voorgeschreven. Daarom is de

school nog helemaal in de oorspronkelijke kleuren geschilderd." In het jaar 2000 is het gebouw ingrijpend gerenoveerd. "In die tijd was er sprake van dat dit gebouw naar Dalton Den Haag zou gaan." De architect had de school ook eigenlijk, althans gedeeltelijk, bestemd voor deze vorm van onderwijs. "Dat kun je zien aan de grote hallen, die we de omlopen noemen, in het centrale trappenhuis. Die had hij bestemd voor de Daltonuren. Leerlingen zouden daar zelfstandig kunnen werken aan tafeltjes." Omdat het Segbroek College in negen jaar tijd groeide van 1200 naar 2200 leerlingen en het Dalton juist minder leerlingen trok, ging dat niet door. "Wij zijn hoofdbewoner gebleven." De rector betreurt dat bij de renovatie wat van de inventaris gesneuveld. "zoals de karakteristieke glazen Gispelampen. Die werden ontworpen door Willem H. Gispel (1890-1981).

Kenmerkend voor zijn ontwerpen is het evenwicht tussen vorm en functionaliteit. Alleen in een opslagruimte ergens in de school zijn nog enkele van deze bijzondere, klokvormige lampen blijven hangen."

Pijporgels

De aula is bijzonder fraai uitgevoerd. Toen er sprake van was dat de Dalton in de school zou komen, is de tribune achterin gesloopt. Op die plaats kwam een bovenverdieping. Huisman: "Die tribune was zo mooi. Ik wil hem laten terugbrengen in de oude staat. Dan is er in totaal plaats voor 750 man." Verstoep achter de gordijnen op het podium staat aan twee kanten pijporgels, die kort geleden geheel gerenoveerd zijn. Het stamt uit de tijd dat de aula als kerk werd gebruikt.

Opvallend in de voormalige garderobe zijn de verwarmingsbuizen, die bovengronds zijn aangebracht, onder de kapstokken. Ze waren bedoeld om de natte jassen van de leerlingen te drogen. Opvallend is verder dat architect Oud de creatieve vakken en het gymlokaal aan de periferie van de school plaatste. De vaklokalen liggen dus centraal. Een van de mooiste lokalen is het ruim opgezette tekenlokaal, waar zelfs een podium staat voor modellen die de leerlingen konden natekenen.

Beeldhouwer Wessel Couzijn maakte het reliëf 'De Emmaüsgangers' dat voor het trapbord staat. Kunstenaar Rudi Rooyackers maakte diverse beelden voor de school, waaronder de estafettelopers en Christoforus. De laatste wacht nog steeds op een permanente plek in de school. Buiten, op het huis van de conciërge, zit het beeld van een kat, gemaakt door Aart van den IJssel, een tijdgenoot van Rooyackers.

De school is populair bij architectuurstudenten en kunstliefhebbers. Huisman: "Hier kwam een keer een groep Amerikanen. Ze wilden de Eschers bekijken. Wij hadden er een paar hangen in de lerarenkamer. Reproducties, dachten we. Bleken het originelen te zijn! Die kunstwerken hebben we verkocht." In de benedenhal staan twee muren, beschilderd door Karel Appel. "Ze zien er nog puntgaaf uit. We wijzen de leerlingen er niet eens speciaal op, maar kennelijk hebben ze er ontzag voor."

foto: PR